

overhovedet i hele den Tid, Nyborg Straffeanstalt har eksisteret, kun er undveget een Fange, og det var under Omstændigheder, som ikke havde det fjerneste at gøre med, om Porten holdtes lukket eller ej. For øvrigt maa det ærede Medlem vide, at der fra alle Landes Fængsler undertiden sker Undvigelses, selv fra de allerstrengest bevogtede Fængsler i Udlandet.

Men altsaa: Mindretallet bygger her alene paa denne Betjent A. B. Jensens Forklaring. Denne Betjent er — skal jeg oplyse — afskediget paa Grund af Uredelighed. Saa siger det ærede Mindretal: „hvorefter det maatte være let for Fangerne at flygte“, men det nævner ikke med et eneste Ord den ganske overbevisende Imødegaaelse, som er givet af Anstaltens Inspektør og de to Portnere. Efter disses Forklaring var det praktisk talt umuligt at undvige, og der undveg heller ingen, det betoner jeg udtrykkelig. Den daværende Portner har forklaret i Retten, at medens han havde Vagt, forlod han ikke Porten et eneste Sekund, og han føler sig fuldt forvisset om, at der i alt Fald under hans Vagt ikke var nogen Mulighed for Fangerne for at undvige. Den eneste Mulighed, han kunde tænke sig, er, at en Fange kunde have gemt sig inden i Mælkevognen, som er en stor, lukket Kasse; men naar Portneren blot har Opmærksomheden henvendt paa den passerende Vogn, kan en Fange ikke undvige paa den Maade.

Overfor Inspektørens og de to Portneres Forklaring staar den afskedigede Betjent Jensens. Lad os se lidt nærmere paa hans Erklæring. Den er dateret den 26. September 1915, og den gaar ud paa, at Anstalten en Aften i Sommeren 1913 ikke var betryggende lukket. Jeg beder de to Aarstal bemærket. Hr. Jensen, den afskedigede Betjent, har imidlertid i Tiden fra Sommeren 1913, da den paagældende Begivenhed fandt Sted, til 26. September 1915, da Erklæringen blev afgivet, ikke med et eneste Ord underrettet hverken Inspektøren eller Direktøren om denne Begivenhed. I to Aar har han gaaet og gemt paa den. Det turde med al ønskelig Tydelighed vise, at Erklæringens Afgivelse ikke har noget som helst med virkelig Interesse for Anstalten og dens Sikkerhed at gøre, og det er efter min Mening en grov Tjenesteforsømmelse, vedkommende har gjort sig skyldig i, ved overfor en udenforstaaende, altsaa i dette Tilfælde det ærede Medlem, at paatale et Forhold, som den paagældende ikke først forgæves har paatalt og søgt afhjulpet ved en Henvendelse til sine foresatte. I 2½ Aar har Hr. Jensen gemt paa denne værdifulde Op-

dagelse, og da først faar det ærede Medlem Brug for den!

Har imidlertid Mindretallet gjort sig skyldigt i groft Misbrug af Akterne ved ganske at fortie de nævnte Forklaringer af Inspektøren og Portneren, saa naar Mindretallet dog Toppunktet af Perfidt — jeg siger udtrykkelig Perfidt — i den følgende Passus (*Fraenkel*: Den var lige haard nok). Ja, jeg har nedskrevet det for at være sikker paa, hvad jeg sagde. Det hedder nemlig umiddelbart i Fortsættelse af Omtalen af den aabne Dør denne Sommeraften 1913: „Og at Anstalten ogsaa efter det her omhandlede Tidspunkt har lidt af svage Punkter med Hensyn til Sikringen, viser jo den Kendsgerning, at det faktisk er lykkedes en Fange at undvige.“ Herefter maa enhver uindviet faa den Tro, at denne Undvigelse skyldtes de omtalte Forhold, altsaa at det var lykkedes en Fange at undvige gennem Porten, det er, som jeg allerede har omtalt, imidlertid ikke Tilfældet. Denne Undvigelse er for øvrigt slet ikke omtalt under Sagen af den gode Grund, at den først fandt Sted længe efter Sagens Afslutning. Det er altsaa ikke fra Sagens Akter, at Mindretallet har sin Viden om denne Undvigelse; han har den formentlig fra det Treklover, de 3 afskedigede Betjente, som i øvrigt har furneret ham med Oplysninger. Jeg har hos Fængselsdirektøren søgt nærmere Oplysning om denne Undvigelse. Forholdet er følgende: I de godt 6 Aar, hvori Anstalten har bestaaet, er der ikke undveget en eneste Fange gennem Porten, og der er, hvad der maa siges at tjene til Ære for Anstalten, ikke undveget en eneste af de mange unge Fanger, der har været beskæftigede ved Friluftsarbejde udenfor Ringmuren, hvor Undvigelsesmulighederne er ret store. Dette viser, at Personalet har passet paa. Den Undvigelse, som det ærede Medlem sigtede til, fandt Sted den 26. August 1917; den skete fra Anstaltens Snedkeribygning og skyldtes en grov Forsømmelse fra en Betjents Side. Vedkommende Fange havde den paagældende Aften bemægtiget sig en i Snedkeribygningen beroende Stige og kom ved Hjælp af den over Ringmuren uden i Mørket at blive bemærket. Der gives vel ikke det Fængsel i Verden, hvorfra der ikke finder Undvigelses Sted. Baade fra Vridsløselille og fra Horsens Tugthus har der fundet Undvigelses Sted, og jeg kan ikke tænke mig, at det ærede Medlem vil paastaa, at det skulde staa i Forbindelse med, at disse Anstalter ikke er betryggende lukkede.

Jeg mener hermed at have dokumen-